

Sygn. akt II K 180/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Olsztynie, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Zabuska,

Protokolant : stażysta Małgorzata Kraśnicka,

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 06.06.2017r., 11.07.2017 r., 12.09.2017 r., 12.10.2017r.

sprawy

W. K., syna S. i E. z domu K., ur. (...). w B.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 8 stycznia 2017 roku w miejscowości B., gmina Ś., woj. (...) - (...) groził pozbawieniem życia dla P. P. (1) przy czym groźby te wzbudziły w wymienionym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn akt II K 1758/07 z dnia 13.05.2008 roku w warunkach określonych w art. 64§ 1 kk,

tj. o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

II. w dniu 9 stycznia 2017 roku w miejscowości B. gmina Ś. woj. (...) - (...) groził pozbawieniem życia dla P. S. przy czym groźby te wzbudziły w wymienionym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt II K 1758/07 z dnia 13.05.2008 roku w warunkach określonych w art. 64§ 1 kk,

tj. o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

I. oskarżonego **W. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach I i II a.o. czynów z tym ustaleniem, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91§ 1 kk i za to z mocy art. 190§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 190§ 1 kk przy zastosowaniu art. 91§ 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zatrzymanie oskarżonego **W. K.** w dniu 2 marca 2017 roku od godz. 08.30 do godz. 09.05, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. R. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 135,24 (sto trzydzieści pięć i 24/100) złotych tytułem podatku VAT;

IV. na podstawie art. 624§ 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 180/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. K. i rodzina P. mieszkają w budynku położonym w miejscowości B. gm. Ś.. W tej samej części domu co rodzina P. mieszka pokrzywdzony P. S. z żoną.

Wejście do mieszkania W. K. znajduje się po przeciwnej stronie budynku. W. K. ma oddzielne podwórko. Skrzynka z bezpiecznikami instalacji elektrycznej do mieszkań w budynku znajduje się na posesji po stronie zajmowanej przez W. K.. W. K. w mieszkaniu nie posiada prądu. Wymieniony nadużywa alkoholu. Regularnie dokucza rodzinie P.. Wykręca bezpieczniki prądu prowadzące do ich mieszkania.

W dniu 08 stycznia 2017 r. około godziny 16.00 W. K. wykręcił korki od prądu do mieszkania rodziny P.. W. K. odgrażał się wtedy, że jeżeli on nie ma prądu to oni też nie będą go mieli. Drugi raz wykręcił bezpiecznik około godziny 22:00, na skutek czego w części domu rodziny P. zgasło światło.

Pokrzywdzony P. P. (1) udał się do skrzynki z bezpiecznikami. Była ona otwarta a korki wykręcone. Wtedy z mieszkania wyszedł W. K.. Krzyczał do P. P. (1), aby ten odszedł od skrzynki. P. P. (1) chciał, aby oskarżony zwrócił bezpieczniki. W. K. trzymał w ręku siekiere i machał nią w kierunku P. P. (1). K. groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia. P. P. (1) uciekł z posesji. Jego siostra A. P. zawiadomiła Policję.

(dowody: zeznania świadka P. P. (1) k. 105v-106, k. 3, zeznania świadka A. P. k. 106v-107, k. 10v, zeznania świadka D. K. (1) k. 107, k. 12v, zeznania świadka P. S. k. 106-106v, k. 7)

W dniu 09 stycznia 2017 r. około godziny 5 rano pokrzywdzony P. S. wyszedł ze swojego mieszkania i szedł do garażu, który znajduje się przy posesji W. K.. W. K. stał w pobliżu. Trzymał w ręku długi przedmiot typu drąg. Szedł w stronę P. S. i używając słów wulgarnych groził mu pozbawieniem życia. P. S. wyciągnął w stronę W. K. gaz. Wtedy ten odszedł w drugą stronę. P. S. zawiadomił Policję.

(dowody: zeznania świadka P. S. k. 106-106v, k. 7)

W. K. jest osobą wielokrotnie karaną. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O.z dnia 13 maja 2008 r. w sprawie II K 758/07 został skazany za czyny z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 178a § 1 k, z art. 272 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem oskarżony odbył od 12 grudnia 2012 r. do 18 czerwca 2013 r. Na poczet kary zaliczono okres od 30 stycznia 2012 r. do 25 września 2012.

(dowody: odpis wyroku k. 127v, k. 29 , karta karna k. 127v, k. 81-83)

W. K. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Rozpoznano u niego organiczne zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. Jego zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 lub § 2 kk.

(dowody: opinia sądowo- psychiatryczna k. 127v, k. 73-76, uzupełniająca opinia sądowo psychiatryczna k. 127v, k. 115-118)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dowodów oraz wyjaśnień oskarżonego W. K. k. 50v, k. 36.

Oskarżony W. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień. (k. 36) W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że nic nie zrobił i nie wie jakie ma składać wyjaśnienia. Nie wie czy widział pokrzywdzonych w dniach 08 i 09 stycznia 2017 r. Przyznał, że zna pokrzywdzonego P. S.. Nie zna drugiego pokrzywdzonego P. P. (1). Wskazał, że nie jest z nimi skonfliktowany. W trakcie zdarzenia był trzeźwy. W ogóle nie pije alkoholu. (k. 50v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego W. K. nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów nie zasługują na wiarę. Oskarżony zaprzeczał, aby w ogóle doszło do zdarzeń objętych aktem oskarżenia. Twierdził, że nie pamięta co robił w inkryminowanych dniach ani czy widział pokrzywdzonych. Jednocześnie utrzymywał, że nie jest skonfliktowany z pokrzywdzonymi. Wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie pozostają w rażącej sprzeczności z zeznaniami świadków P. P. (1), P. S., A. P. i D. K. (1). Relacje wymienionych świadków są jasne, spójne, zupełne. Wzajemnie się uzupełniają. Sąd dał im wiarę w całości.

Wymienieni świadkowie zbieżnie i konsekwentnie wskazują na istnienie konfliktu sąsiedzkiego i jego źródło. Budynek, w którym zamieszkują wraz z W. K. posiada jedną skrzynkę z bezpiecznikami od wszystkich mieszkań. Skrzynka ta znajduje się w części posesji zajmowanej przez W. K.. Wymieniony od kilku lat zachowuje się złośliwie w stosunku do sąsiadów i wykręca korki do mieszkania rodziny P. oraz do lokalu zajmowanego przez rodzinę P. S.. Z zeznań P. S. wynika, że ten problem powtarzał się od wielu lat. Kilka lat wcześniej toczyła się sprawa z zawiadomienia jego i jego żony przeciwko W. K.. Wymieniony został ukarany. Potem sytuacja się uspokoiła, a następnie problem zaczął się na nowo. Z zeznań D. K. (1) wynika, że konflikty z oskarżonym miały miejsce od jakiegoś czasu a ostatnio związane były z licznikami prądu. Potwierdził to także P. P. (1). Wymieniony wskazał, że oskarżony często wykręcał korki, a świadek je z powrotem wkręcał. Z zeznań P. P. (1) wynika, iż oskarżony wyzywał go często słowami wulgarnymi, ale przed zdarzeniem nie groził im pozbawieniem życia.

Wskazani świadkowie zbieżnie i konsekwentnie opisali poszczególne elementy zachowania oskarżonego w dniu 8 stycznia 2017 r. Ich zeznania są spójne i wzajemnie się uzupełniają. Przedstawiane zdarzenia są osadzone w związku przyczynowo- skutkowym oraz w kontekście czasoprzestrzennym. Zawierają dużo szczegółów. Przemawia to za przyznaniem ich zeznaniom waloru wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego P. P. (1), co do przyczyny, dla której udał się on w pobliże mieszkania oskarżonego do skrzynki z bezpiecznikami. Oskarżony w dniu 08 stycznia 2017 r. w godzinach popołudniowych wykręcił korki. Gdy tego samego dnia około godziny 22.00 sytuacja się powtórzyła pokrzywdzony przyjął, że to oskarżony kolejny raz wykręcił korki. Tym bardziej, że tego samego dnia oskarżony wygrażał się sąsiadom, że skoro on nie ma prądu to oni też go mieć nie będą. Z zeznań P. P. (1) wynika, że dotarł do skrzynki z bezpiecznikami, która była otwarta a korki wykręcone. Wtedy też na podwórku pojawił się oskarżony, który krzyczał do niego, aby odsunął się od skrzynki. Pokrzywdzony prosił, żeby W. K. zwrócił wykręcone bezpieczniki. Świadek wskazał, że zwykle w domu mają korki na zapas, ale tego dnia akurat nie posiadali zapasowych. Z zeznań świadka wynika, że oskarżony, wychodząc z mieszkania posiadał siekiere. Wyzywał pokrzywdzonego i groził mu pozbawieniem życia.

Zeznania pokrzywdzonego P. P. (1) znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. S.. Wymieniony ze swojego mieszkania widział jak P. P. (1) ucieka z posesji oskarżonego. Przez okno słyszał też kierowane do niego groźby pozbawienia życia. P. S. opisał reakcję P. P. (1), wskazując, iż ten był przestraszony i błąd. Zeznania wymienionego korespondują z twierdzeniem P. P. (1), że groźby kierowane przez oskarżonego wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, iż zostaną spełnione.

Zdarzenie z dnia 08 stycznia 2017 r. zbieżnie z P. P. (1) i P. S. opisywali A. P. i jej chłopak D. K. (2). Wymienieni byli w domu, kiedy wieczorem zgasło światło. Po tym jak P. P. (1) wyszedł z mieszkania usłyszeli krzyki i wyszli przed dom. Wymienieni widzieli jak oskarżony stał przy bramce z siekiere i krzyczał, że zabije pokrzywdzonego. A. P. zawiadomiła Policję. Sąd dał wiarę zeznaniom P. S. także co do okoliczności zdarzenia z dnia 09 stycznia 2017

r. Wymieniony opisał, iż w godzinach porannych wyszedł ze swojego mieszkania do garażu, który znajduje się w pobliżu posesji oskarżonego. W. K. stał niedaleko. Trzymał w ręku jakiś długi przedmiot typu drąg i używając słów wulgarnych groził mu pozbawieniem życia. Oskarżony, powtarzając te groźby szedł w kierunku pokrzywdzonego. Wtedy też pokrzywdzony wyciągnął gaz z kieszeni. Wówczas oskarżony poszedł w drugą stronę. Z racji wczesnej godziny, nie było innych bezpośrednich świadków zdarzenia. Sąd dał wiarę P. S., że do takiego zdarzenia doszło i miało ono miejsce w opisywanym przez niego kształcie. W ocenie Sądu, wiarygodne jest twierdzenie wymienionego, iż obawia się groźb oskarżonego, zwłaszcza w kontekście jego zachowania z poprzedniego wieczora wobec P. P. (1) oraz uprzedniego skazania za groźby pozbawienia życia wobec P. S. (wyrok w sprawie II K 1758/07 k. 29). Zeznania świadka w zakresie w jakim opisuje on okoliczności zachowania oskarżonego w dniu 09 stycznia 2017 r. korespondują z relacją pozostałych świadków co do zachowania w dniu poprzedzającym. Zachowanie oskarżonego zawierało bowiem tożsame elementy do tego z dnia 08 stycznia 2017 r.

Analizując sposób zachowania się oskarżonego w trakcie zdarzeń objętych zarzutami Sąd oparł się na opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej poczytalności oskarżonego. Biegli nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali u niego organiczne zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. Biegli wskazali na objawy takie jak obniżenia tempa i zborności wypowiedzi, stopień życia uczuciowego, chwiejność afektu, drażliwość, obniżona zdolność do planowania, skargi na osłabienie pamięci, spowolnienie psychoruchowe. Biegli podkreślili jednak, że stwierdzone cechy mają mierne nasilenie. Oskarżony w stanie trzeźwym ma zasadniczo zachowaną kontrolę nad swoim zachowaniem. Zachowania łamiące normy społeczno- prawne, w tym zachowania agresywne oskarżony przejawia od wielu lat, co ma w ocenie biegłych związek nie tyle z organicznymi zaburzeniami osobowości co z zaburzonym procesem socjalizacji przejawiającym się wielokrotną karalnością. Przyjęli, że okoliczności przypisywanych mu przestępstw nie przekraczały jego zdolności adaptacyjnych. Biegli podnieśli w sporządzonej opinii, że oskarżony wykazuje się poprawnym rozumieniem norm społeczno- moralnych i konsekwencji wynikających z ich łamania. Przypisywane mu przestępstwa nie wynikały zatem z psychotycznych pobudek. Sąd podzielił stanowisko biegłych, którzy wskazali, że oskarżony pozostaje w konflikcie z pokrzywdzonymi. Przypisywane mu przestępstwa wiązały się z tym konfliktem oraz na bieżąco spożywanym alkoholem. Biegli podkreślili, że oskarżony jest stroną inicjatywną w konflikcie. Był już karany za groźby karalne. Wymieniony zna wpływ alkoholu na swój organizm. W opinii uzupełniającej biegli przyznali, że oskarżony ma zasadniczo zachowaną kontrolę, co wynika z tego, że w szczególnych okolicznościach i wyjątkowo stresujących, np. w stanach zagrożenia może ona być w pewnym stopniu obniżona ze względu na organiczne zaburzenia osobowości. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie nastąpiła. Nasilenie cech organicznych zaburzeń osobowości miało charakter mierny, czyli o nasileniu nie skutkującym istotnym ograniczeniem kontroli emocji i zachowania. Biegli w opinii uzupełniającej zwrócili uwagę na linię życiową oskarżonego i związek zachowań agresywnych nie tyle z zaburzeniami organicznymi co z wielokrotną karalnością. Biegli zaznaczyli, że uwzględnili wszystkie choroby podane przez obrońcę oskarżonego. Podkreślili, że są to schorzenia somatyczne a nie psychiczne i nie wpływają na poczytalność.

Sąd podzielił stanowisko biegłych, iż brak jest jednoznacznych danych pozwalających przyjąć, że oskarżony w inkryminowanym czasie znajdował się w stanie nietrzeźwości. Świadczyli, że oskarżony regularnie nadużywa alkoholu. Ale w trakcie zdarzenia nie podchodzili na tyle blisko, aby wyczuć czy wymieniony znajdował się pod wpływem alkoholu. W związku z powyższym Sąd przyjął, że oskarżony nie znajdował się pod wpływem alkoholu. Niemniej jednak podkreślenia wymaga, że z opinii biegłych wynika, że nie było podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego nawet gdyby wymieniony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Alkohol co do zasady nasila tendencje do gwałtownych, impulsywnych zachowań, ogranicza kontrolę emocji i zachowania. Ta okoliczność nie wpływa jednak na ocenę poczytalności w rozumieniu art. 31 § 1 lub 2 kk, gdyż oskarżony zna wpływ alkoholu na swój organizm.

Sąd dał wiarę opinii biegłych pisemnej oraz uzupełniającej. Jest ona jasna, spójna i zupełna. Biegli rzeczowo odpowiedzieli na zadane im pytania a wyciągnięte wnioski wyczerpująco uzasadnili. W opinii uzupełniającej w sposób szczegółowy odnieśli się do zastrzeżeń składanych przez obrońcę oskarżonego. Mając powyższe na uwadze,

Sąd podzielił wnioski biegłych także w zakresie wskazania, iż brak jest podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego z punktu widzenia art. 31 § 1 lub § 2 kk.

Sąd dał wiarę pozostałym zgromadzonym dokumentom, w tym danym o karalności oskarżonego. Nie były one w toku postępowania kwestionowane.

W ocenie Sądu, zgromadzony materiał dowodowy bez żadnych wątpliwości wykazał, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I i II aktu oskarżenia, z tym jednak zastrzeżeniem, że ich opis należało zmodyfikować. Zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, tj. czyn I w dniu 08 stycznia 2017 r. w godzinach wieczornych zaś czyn II we wczesnych godzinach porannych w dniu 09 stycznia 2017 r. Oskarżony popełnił oba przestępstwa z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Wskazują na to okoliczności ich popełnienia – przy wykorzystaniu podobnego układu sytuacyjnego. Zbieżne było miejsce zdarzenia, jak i treść zachowania polegająca na kierowaniu gróźb pozbawienia życia wobec sąsiadów. Z zeznań świadków wynika, że oskarżony w dniu 08 stycznia 2017 r. trzymał w ręku siekiere. Z zeznań P. S. wynika, że w dniu 09 stycznia 2017 r. trzymał w ręku długi przedmiot. W konsekwencji Sąd przyjął, że czyny z art. 190 § 1 kk opisane w pkt I i II zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. Nie budzi wątpliwości kwalifikacja czynów wchodzących w skład ciągu przestępstw jako gróźb karalnych z art. 190 § 1 kk. Oskarżony w opisanych dniach groził P. P. (1) oraz P. S. pozbawieniem życia. Charakter i okoliczności tych gróźb wzbudziły w wymienionych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

Oskarżony opisanych czynów dopuścił się w dniach 08 i 09 stycznia 2017 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był skazany. Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 maja 2008 r. w sprawie II K 1758/07 został skazany za czyny z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 178a § 1 k, z art. 272 kk. Wyrokiem tym wymierzono mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył on od 12 grudnia 2012 r. do 18 czerwca 2013 r. Na poczet kary zaliczono okres od 30 stycznia 2012 r. do 25 września 2012.

W konsekwencji ciąg czynów z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk należało zakwalifikować jako popełniony w warunkach art. 64 § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności łagodzących i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów i stopień winy.

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił wulgarny i agresywny sposób działania a także sposób i okoliczności popełnienia czynów. P. P. (1) oskarżony groził, trzymając w ręku siekiere i machając nią w jego kierunku. Miało to miejsce w późnych godzinach wieczornych. P. S. oskarżony groził kolejnego dnia we wczesnych godzinach porannych, trzymając nadto przedmiot przypominający drąg. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył stopień konfliktu z pokrzywdzonymi oraz eskalację zachowań. Oskarżony od dłuższego czasu złośliwie odkręcał bezpieczniki do mieszkania pokrzywdzonych. Z zeznań świadków wynika, że pokrzywdzeni musieli ponownie wkręcać korki, aby korzystać z prądu. Oskarżony przy tym zachowywał się wulgarnie. Niemniej jednak, dopiero w inkryminowanych dniach kierował groźby pozbawienia życia. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego a także popełnienie przestępstw w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył niskie pobudki oskarżonego, którego zachowanie w stosunku do P. P. (1) i P. S. wynikało z uprzedniej chęci dokuczenia pokrzywdzonym sąsiadom. Sam bowiem oskarżony wykręcił bezpieczniki powodując przerwę w dostawie prądu do części domu zajmowanej przez pokrzywdzonych. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu, adekwatną reakcją prawną karną na popełniony ciąg przestępstw będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. Uwzględni ona sposób i okoliczności popełnionych czynów. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze, że oskarżony, kierując groźby wobec pokrzywdzonych, miał w ręku odpowiednio siekiere oraz następnego dnia przedmiot przypominający drąg. Sąd uwzględnił także uprzednią karalność oraz popełnienie czynów w warunkach z art. 64 § 1 kk. W ocenie Sądu jedynie orzeczona kara pozbawienia wolności w systemie bezwzględnym będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy. Uświadomi ona oskarżonemu nieopłacalność naruszania porządku prawnego. Będzie stanowić także wystarczającą przestrożę, która

skłoni oskarżonego do zaniechania takich zachowań w przyszłości, po opuszczeniu zakładu karnego. Zapewni także pokrzywdzonym możliwość bezpiecznego egzystowania w miejscu zamieszkania w sposób wolny od strachu przed popełnieniem przestępstwa przez oskarżonego.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze.

Uwzględniając sytuację materialną i osobistą oskarżonego, Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie.